

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/812/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221689
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4412221689.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy

rozhodol:

Súd návrh na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy **z a m i e t a**.

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Nové Zámky dňa 27.9.2012 domáhal vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky, pretože tento nerozhodol v zákonom určenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 4023940 dlžníkom - povinným Z. O., nar. X.X.XXXX. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 125,- eur a na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur ako aj náhradu trov konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tvrdením, že ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúciu na vymoženie pohľadávky, ktorá mu vznikla voči označenému dlžníkovi z uvedenej Zmluvy o úvere. Súdny exekútor pridelil danej exekučnej veci číslo EX XXXX/XXXX a ním spísaný návrh na vykonanie exekúcie, spolu so žiadosťou o vydanie poverenia a exekučným titulom doručil Okresnému súdu Nové Zámky ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu. Podľa žalobného návrhu exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.9.2009 vydaním poverenia. K rozhodnutiu exekučného súdu došlo podľa tvrdení žalobcu po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 7 mesiacov. Žalobcovi tvrdeným nesprávnym postupom exekučného súdu, ktorý bol údajne v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (EP), mala vzniknúť majetková škoda, ktorú paušálne vyčíslil sumou 125,- eur, pozostávajúcou z paušálnych nárokov špecifikovaných v návrhu. Taktiež mu mala vzniknúť aj nemajetková ujmu, ktorú žalobca vyčíslil zo základu 660,- eur na rok sumou 385,- eur za 7 celých mesiacov, keď exekučný súd mal byť bezdôvodne nečinný, v dôsledku čoho došlo k vnútorným zásahom do spoločnosti, ovplyvňovaniu podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušeniu jeho práv, k strate legitímnych očakávaní, strate dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a k vyvolaniu rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Žalobca súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Zámky.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 5NcC/292/2012-10 z 22.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Nové Zámky sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Komárno, ktorému vec napadla dňa 13.12.2012.

Súd žalobcu v súlade s § 43 ods. 1 O.s.p. vyzval na doplnenie jeho podania. Žalobca podaním z 15.2.2013 súdu oznámil, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, keď originál návrhu na predbežné prerokovanie podal osobne do podateľne žalovaného, ktorý potvrdil prijatie návrhu, spolu s prijatím iných návrhov, označením ich súpisu prezenčnou pečiatkou. Žalobca navrhol súdu, aby v konaní vykonal dôkaz oboznámením sa s príslušným spisom žalovaného, keďže on disponuje len jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme, a preto môže poskytnúť len uvedenú databázu obsahujúcu 43 597 návrhov. Tvrdil, že v danom štádiu konania neexistuje námietka žalovaného, že v tomto štádiu konania návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nebol podaný. Súčasne súdu oznámil, že Okresnému súdu Nové Zámky predložil prílohu - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a tieto zaslal konajúcemu súdu aj do iného konania (9C/162/2012). V ďalšom poukazoval na absenciu odôvodnenia uznesenia, ktorým bol vyzvaný na doplnenie podania.

Žalobca dňa 19.12.2012 doručil Okresnému súdu Nové Zámky rovnopis návrhu vo veci a v sprievodnom liste upozornil na chybu v písaní, a to nesprávne uvedený dátum narodenia povinného, ktorého správny tvar je uvedený v navrhnutom žalobnom petite.

Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 8.4.2014 doručilo súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom poukázalo na zmätočnosť podania žalobcu, ktorý prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Ďalej uviedlo, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a príkladmo odkázalo na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. V súvislosti s tým poukázalo na nejasný titul nároku na náhradu škody, ktorý si žalobca uplatňuje titulom nesprávneho úradného postupu pre prietahy a na druhej strane i z dôvodu nerozhodnutia v zákonom určenej lehote. Žalobcovi vytklo, že neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu a poukázalo na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, keď túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázalo na ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 16 ods. 1 citovaného zákona a v súvislosti s uvedenými ustanoveniami vytklo žalobcovi, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, keď od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žalobných návrhov neuplynulo 6 mesiacov. Ministerstvo spravodlivosti SR v ďalšom informovalo, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody. Preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Argumentovalo tým, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule po 1.6.2011. Preto ak bola žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súde po 1.6.2011, nárok v tejto časti je neopodstatnený. V súvislosti so znením ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ EP účinnom pred 1.6.2011 poukázalo na dôvodovú správu k jeho novelizovanému zneniu, ako autentický výklad Národnej rady SR. Do dovtedajšieho znenia citovaného ustanovenia sa vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. V súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 16/02 so záverom, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Žalobcovi vytýkalo, že nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov, ktorú môže konštatovať len Ústavný súd SR. Poukázalo na to, že žalobca nepreukázal vznik škody vo vyčíslenej paušálnej výške po 125,- € a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Poukázalo na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo 675/2011, podľa ktorého odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými

prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Ministerstvo naostatok akcentovalo potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 OZ ako aj ustanovenia § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a upriamilo pozornosť na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, resp. od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci, keď žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé právne vedomie nízkopriíjmových osôb. Preto konanie žalobcu považuje za rozporné s dobrými mravmi. V danom prípade nemožno ani tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu, ako následok priameho pôsobenia príčiny. S poukazom na uvedené Ministerstvo spravodlivosti SR navrhlo návrh žalobcu zamietnuť a uplatnilo si náhradu trov konania.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť mailovou správou odoslanou súdu deň pred pojednávaním, po skončení úradných hodín súdu, pričom súčasne požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania s pojednávaním vedeným pred Okresným súdom Žiar nad Hronom. Keďže advokátske spoločenstvo zastupujúce žalobcu má dvoch členov a aj šiestich koncipientov, aj s poukazom na názor zaujatý či už v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 77/2002, ale aj v náleze Ústavného súdu SR z 13.1.1999 sp. zn. I.ÚS 68/1998, podľa ktorých „sama kolízia pojednávania toho istého zástupcu účastníka na rozdielnych súdoch, o ktorej advokát vedel v dostatočnom časovom predstihu, nie je, bez ďalšieho, akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytyčeného pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.“, súd nemal preukázaný žiadny vážny dôvod na odročenie pojednávania, najmä keď žalobca v plnomocenstve z 13.9.2012 súhlasil, aby si splnomocnená spoločnosť stanovila za seba zástupcu. Predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené už 2.4.2014. Z činnosti súdu je taktiež známe, že v obdobných veciach totožného žalobcu sa za právneho zástupcu žalobcu na základe plných mocí zúčastnil pojednávani či už jeho advokátsky koncipient alebo substitút. Súd pojednával aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadala ospravedlniť s tým, že nežiadala o odročenie pojednávania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so sprievodným listom k žiadamiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 27.4.2012, doručený Ministerstvu spravodlivosti SR toho istého dňa, najmä č. 160, ako aj listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a obsahom pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6Er/798/2009.

Súd na danú vec aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012, a to najmä § 3 ods. 1 písm. d/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a/ 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5, ako aj § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Zb. (ďalej len EP) a § 45 ods. 1, 2 EP.

Podľa názoru súdu návrh žalobcu v danej veci zodpovedá ustanoveniu § 79 ods. 1 O.s.p., keď žalobca uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Preto nič nebránilo vecnému prejednaniu tohto návrhu. Z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie (27.4.2012), súd návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za predčasný.

Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že predmetom konania je nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu. Žalobca za nesprávny úradný postup považuje skutočnosť, že exekučný súd mal rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.9.2009 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia malo dôjsť po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 7 mesiacov.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6Er/798/2009 vyplýva, že dňa 18.7.2009 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným,

návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Z. O., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 3.6.2009 sp. zn. SR 04387/09. Uvedený súdny exekútor až dňa 25.8.2009 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 18.7.2009 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 10.9.2009 vydal poverenie sp. zn. 6Er/798/2009-7, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je Z. O.. Uvedené poverenie má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP. Súdny exekútor dňa 25.6.2013 vrátil exekučnému súdu poverenie z dôvodu, že predmetné exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky oprávneného a jej príslušenstva, ako aj trov exekučného konania.

Zákon č. 514/2003 Z.z. v § 9 ods. 1 (v znení účinnom do 31.12.2012) výslovne uvádza ako príklad nesprávneho úradného postupu aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom je popri nesprávnom úradnom postupe aj vznik škody, a príčinná súvislosť medzi nimi. Uvedené podmienky zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spočívajúceho vo vydaní poverenia s omeškaním viac ako 7 mesiacov, keď z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6Er/798/2009 vyplýva, že dňa 18.7.2009 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor až dňa 25.8.2009 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 18.7.2009 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul a Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 10.9.2009 vydal poverenie sp. zn. 6Er/798/2009-7 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Keďže v danom prípade bolo poverenie pre súdneho exekútora vydané exekučným súdom v 15. deň od doručenia žiadosti súdneho exekútora, teda v lehote určenej v § 44 ods. 2 veta druhá EP v znení účinnom do 31.5.2010, žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, keď v konaní nepreukázal, že k vydaniu poverenia došlo s omeškaním viac ako 7 mesiacov, najmä keď od vydania exekučného titulu v danej exekučnej veci do udelenia poverenia uplynuli len 3 mesiace. Pokiaľ žalobca v danom prípade nenamieta nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci v dôsledku konania súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti, je bez významu, kedy poverený súdny exekútor vydal v exekučnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6Er/798/2009 upovedomenie o začatí exekúcie. Navyše, v danej exekučnej veci bola celá pohľadávka žalobcu ako oprávneného aj s jej príslušenstvom vymožená.

S poukazom na absenciu tvrdeného nesprávneho úradného postupu, ako nevyhnutného predpokladu zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale aj skutočnosť, že žalobca v konaní nepreukázal ani vznik skutočnej škody zmenšením svojho majetku o tvrdených, ale nepreukázaných 125,- eur a nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadným zmenšením jeho majetku, žalobcovi nevznikol ani nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona a ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona, keďže žalobca aj pre prípadný stav neistoty účastníka neprímerane dlhého konania je povinný tvrdením rozhodujúcich skutočností dostatočne vysvetliť motiváciu k uplatneniu nároku na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má slúžiť ku kompenzácii stavu neistoty, do ktorej by bol poškodený v dôsledku neprímeranej dĺžky konania uvedený. Žalobca v danom prípade nepreukázal nielen tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu, ale ani tvrdené následky, keď nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ako objektívne zistiteľného stavu, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti a ani jej závažnosť a okolnosti vzniku tvrdenej ujmy, a tak neunesol dôkazné bremeno ani o návrhu v časti náhrady nemajetkovej ujmy.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery súd nepovažoval za hospodárne vykonať vo veci dôkaz oboznámením sa s obsahom a rozsahom žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie návrhu, ktorú Ministerstvu spravodlivosti SR, ako ústrednému orgánu konajúcemu v mene štátu, doručil žalobca dňa

27.4.2012 pod číslom 160. S poukazom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd náhradu trov konania prizná úspešnému účastníkovi proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bola úspešným účastníkom žalovaná, ktorá si v lehote určenej v § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliła žiadne trovy konania a ani zo spisu nevyplýva, že by jej nejaké trovy konania vznikli, a tak jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.